

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 920. A quibus & qualiter concedenda hæc licentia ingrediendi monasteria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

non nisi completo septennio adveniat, quod intelligendum tam de masculo quam de femella. Delb. *l. c. n. 5. & 6.* cum Bonac. *de matrim. q. 1. pag. 4. num. 3.* E contra prohibitione ingrediendi clausuram monialium comprehenduntur amentes, non tantum pro tempore lucidi intervalli, si quod habeant, utpote pro quo capaces sunt culpæ & censuræ, sed etiam perpetuo amentes, eo quod, licet ipsi non peccent ingrediendo, perturbare tamen possint monasteria, vanisque locutionibus & gestulationibus sæpe inhonestis ad malum provocare, aut etiam aliter esse occasio monialibus ad peccandum. Unde graviter peccant, qui illos in monasteria inducunt vel admittunt ita Nav. *l. c. num. 59.* Sanch. *l. c. n. 8.* Suar. *l. c. n. 3.* Castrop. *n. 3.* Rodriq. Barbos. *LL. cit.* Delb. *l. c. n. 7.* citans insuper alios, restringens tamen hoc ipso ad amentes pubertatem adeptos, comprehendi item ea prohibitionem moniales licite egressas monasterio, ita ut & his existentibus foris non liceat pro libitu absque licentia ingredi alia monasteria sive sint ejusdem ordinis & habitus sive non, censet Castrop. *l. c. n. 4.* eo quod Trident. prohibeat ingressum monasterii omnibus, qui ad illud non spectant, sed sunt extraneæ, quales sunt professæ alibi etiam ejusdem ordinis & habitus, concedi tamen eis posse licentiam, ut in tali monasterio pernoctent, si in eo loco non sit hospitium, ubi commode pernoctare queant, ut vel sic in eo casu consulatur honestati & decentiæ religiosæ, non verò; si pure gratia recreationis vel visitandi moniales consanguineas vel amicas ibidem existentes, cum eas ad crates invitere & alloqui possent. Verum directè contrarium tenent LLamas in *methodo curat. in append. §. 11. in fine* de moniali, quæ ad aliud monasterium transfertur, dum est in via ad illud. Probabilius verò mediam viam cum Sanch. *cit. c. 6. num. 10.* tenet Delb. *l. c. num. 8.* nimirum posse eam cum licentia Abbatissæ ingredi monasterium ejusdem ordinis & habitus, saltem sumendi ibi hospitii aut alterius causæ necessariæ gratia, idque tum ex ratione directè opposita; quia nimirum videtur tali monasterio non esse extraneæ; tum quia id valde decens est honestati monialis egressæ, adeoque non præsumendum, mentem Pontificis fuisse eam à tali clausura excludere.

3. Resp. Tertio: quod attinet ingressum mulierem in monasteria virorum, prohibetur quidem & ille sub excommunicatione in Bullis Pii V. & Greg. XIII. non tamen ita absolute & simpliciter, sed solum respectu ingredientium mulierum, easque ad monasteria sua admittentium prætextu alicujus privilegii seu facultatis ipsis concessæ, utpote quæ revocantur in dictis Bullis, unde non ita graviter hunc ingressum mulierum in monasteria virorum, quam horum ingressum in monasteria monialium astruit cum Suar. *de 22. de cens. f. 6. n. 12.* Pirh. *h. t. n. 45.* dum neque in jure canonico neque in aliis Pontificum decretis invenitur lex seu constitutio generalis prohibens hunc ingressum mulierum sub gravi culpa, adeoque hac in re spectanda specialia religionum instituta. De cætero non prohibentur ingredi virorum monasteria Reginae earumque filiarum & quæ comitantur eas, uti nec feminae fundatrices in ordinibus in quibus est consuetudo eas admittendi. Sanch. *l. 6. mor. c. 17. num. 3.* idem de feminis aliquibus valde illustribus, ubi religiosi habent privilegium eas admittendi. Laym. *l. 4. r. f. c. 12. n. 5.* Pirh. *l. c.*

Quæst. 929. à quibus & qualiter concedenda hæc licentia ingrediendi monasteria?

1. Resp. ad primum: de hoc pariter loquendum ac de iis, qui indicere possunt clausuram, & qui concedere possunt licentiam monialibus ad egrediendum, ut videre est apud Castrop. *l. c. §. 2. n. 1. & seq.* Delb. *du. 32. n. 1.* ac proinde revidenda quæ desuper à me dicta paulo supra. Adeoque etiam superior localis, cui ea monasteria subiecta, licentiam ad hoc concedere potest, quem etiam solum hanc facultatem concedere posse respectu monasteriorum regularibus subsectorum, tuetur Delb. eo quod hæc potestas concedatur ei, qui monasterio præest, Episcopus autem tali monasterio non præest, pro quo citat plures alios, quo tamen nomine non venit Abbatissa, ut dictum quoque supra, quia ei monasterium absolute subiectum non est, sed secundum quid, nimirum quo ad domesticum tantum ut Azorp. *l. 1. r. c. 8. q. 6.* Sanch. *l. 6. sum. c. 16. n. 22.* Suar. *l. c. n. 14.* Castrop. *l. c. n. 3.* sed neque à Prælato conventus, cui subiectæ moniales, hæc potestas committi potest Abbatissæ, ut cum Suar. *l. c.* Castrop. *n. 4.* contra Sauchez. *l. c.* Navar. *l. c. n. 60.* Rodriq. & alios. His non obstante, quod sæpe contingat casus necessario postulans ingressum, & superior adiri nequeat, cum absque tali commissione & delegatione in tali casu provideri possit, si superior eam facultatem ingressus concedat, cui Abbatissa vel Confessarius judicaverit necesse esse aut expedire hunc ingressum cum permisso Abbatissæ, cum necessitas non habeat legem. Porro Episcopus vel alius, qui hanc potestatem ingrediendi concedere possunt aliis, possunt etiam eam concedere sibi in causis necessariis; quia etiam secum dispensare possunt, quamvis hæc non sit tam dispensatio, quam usus licentiæ à jure & officio ei concessæ, quia non debent esse deterius conditionis quam alii quibus ab illis dicta facultas conceditur, & ita decidisse Gregor. XIII. in sua Bulla, quæ incipit: *Dubius qui emergunt de anno 1581. 25. Decemb.* testatur Castrop. *l. c. n. 5.* Delb. *l. c. du. 35. n. 2.* ac tenent iidem citatis Nav. *l. 3. consil. h. r. conf. 6.* Rodriq. *l. c. q. 46. a. 5.* Azor. *l. c. q. 7.* Sanch. *l. c. n. 25.* Barbos. *l. c. num. 43.* ita tamen ut non ingrediatur nisi comitatus paucis viris senioribus & religiosi ut dicitur in *cit. Bulla* Greg. XIII. intelligendo per paucos, tres, ut Mirand. *de monial. q. 2. a. 5.* vel quatuor aut quinque ut Tamb. *de jure Abb. d. 24. q. 10.* cum aliis & per religiosos etiam sæculares religiosi moribus conspicuos & matronas gravis & exemplaris vitæ, ut Delb. Extenduntque hoc ipsam Castrop. *Delc. num. 3.* Sanch. *l. c. num. 26. & 27.* ad omnes qui potestatem hanc dispensandi quo ad ingressum illum habent ex delegatione, quod ipsum tamen limitant Delb. & Castrop. ita ut ea potestas sit limitata, non quidem ad certas personas, sed ad officium, ut si commissæ ei esset concedendi licentiam Confessariis in genere necessitate postulante, tunc ipse ingredi posset sine alterius licentia, si sit Confessarius; secus si facultas commissæ restricta esset ad peculiare Confessarios, v. g. ad Ordinarios monialium & ipse non sit ex illis; cum causa limitata limitatum producat effectum.

Resp. ad secundum primo licentia hæc facta tacite ex quacunque etiam scientia & patientia superioris, aut etiam facta verbis expressis non sufficit ad licitum ingressum, sed requiritur necesse.